

бъл. Но да видиш, какъ е и въ тоя случай непо-
уздана човѣческа-та помощъ! За ради това умѣ-
ри надеждѫ-тѫ си и недѣй са толкова на неї пре-
дака. Не простирай са много зато, що мыслишъ, чи
щешъ въ будуще по добрѣ да живѣешъ отъ таѫ по-
мощъ; защо трѣбува да знаешъ, какъ е по себе
слабо и не поуздано на томъ скѣта и само онокъ,
що ти са чини, чи е като стѣна твърдо и непо-
крайно! Ако дойде болесть, ако дойде чернѫ смърть
на онъя, на кое-то си ты сичкѫ-тѫ си надежда
възложилъ, па ѹро щешъ тогава да правиши? Ако
нѣкакъо случай здружи дѣца-та ти са развратно
дружество, кой ще тогава да ги сачува отъ пропасть-
тѫ? Па кадѣ са тогава твои-те радости, кои-то
понапредъ имаше, и твои-те праведни и топли на-
дежди? Ако нѣкой оклеветає при тебе твой-атъ най-
вѣрный и найискреный другъ и прѣатель, какъ щешъ
да будешъ тогава и гдѣ ѹре ти будѫтъ радости-те
на животъ-атъ?

За ради това и пакъ какъ, чи е секій онъ
пропадналъ, кой-то са само на човѣческѫ-тѫ по-
мощъ опира и надѣе. Той е вечно са това пропад-
налъ, защо е сконч-тѫ собственни ценѫ и вредность
изыграли, коѧ-то му е твърде нуждна, ако желає
да задобиє любовь-тѫ на близни-те си. Та сички-
атъ скѣта обично презира оногова, кой-то не е ка-
дѣръ себе си да глѣда, но за сичко чуждѫ помошъ
ище, и нищо не е вреденъ самъ отъ себе да извръ-
ши. За ради това ономука секи радостно и усерд-
но помага, кой-то по рѣдко чуждѫ помошъ тръси.
Кой-то осѣща въ себе си вѣтрено, чи има толко
мѣжество и снагъ, ѹро то и найчерно-то състояніе